

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2009. május 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2007. október 24. napján kihirdetett B.13/2006/28. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú eljárásban felmerült 397.050 (háromszázkilencvenhétezer-ötven) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

A másodfokú eljárásban 3.600 (háromezer-hatszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, mely a vádlottat terheli.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság a B.13/2006/28.szám alatti ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért 2 év 10 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Zalaegerszegi Városi Bíróság 2 Fk.188/2003/6.szám alatti ítéletével kiszabott 1 év 6 hónapi fk. fogházbüntetés végrehajtását, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott védője enyhítésért, a vádlott indokolás nélkül jelentett be fellebbezést. A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását és a bizonyítási indítvány elutasítását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a vádlott fiatal kora ellenére nem először került összetűzésbe a törvénnyel, az eddigi nevelő jellegű büntetések láthatóan nem érték el céljukat, személyétől nem idegen az agresszív, személy elleni erőszakos magatartás, így az első fokon vele szemben kiszabott büntetés mindenképpen indokolt és szükséges.

A másodfokú eljárásban kirendelt védő a nyilvános ülésen meg nem jelent vádlott kérésének megfelelően bizonyítási indítvány megtétele céljából kérte a nyilvános ülés elhalasztását. Emellett a fellebbezést a vádlott védekezésére figyelemmel első sorban felmentésre,

másodsorban enyhítésre tartotta fenn. Ez utóbbi keretében enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott fiatal-felnőtt korát, azt hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Ezzel kapcsolatosan előadta, hogy az első fokú ítélet meghozatalát követően a vádlottnak fennálló kapcsolatából, illetve azon kívül egy- egy gyermeke született. Ez utóbbi esetben az apaság elismerése folyamatban van. A védő az enyhítő körülmények közt kérte továbbá értékelni az időmúlást, a sértett és családtagjainak provokatív magatartását, illetve azt, hogy az életveszély közvetett volt.

A fellebbezéseket az ítélet tábla nem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta a bizonyítási eljárás során, melyet teljes körben folytatott le. Beszerzett minden olyan bizonyítékot, amely alapján a tényállás megnyugtató módon megállapíthatóvá vált. A cselekményt követően haladéktalanul a helyszínre érkező rendőrök teljes körű tanúkutatást végeztek. Valamennyi személy, aki a cselekmény elkövetésekor a helyszínen tartózkodott, s bármilyen információval rendelkezhetett, kihallgatásra került. Sem a vádlott, sem a sértett, de még a többi szemtanú sem tett olyan lehetséges szemtanúról említést az eljárás során, akitől az eseményeket illetően pontosabb, objektívebb vallomás lett volna várható. Ezért a vádlott kérelme, melyben meg nem jelölt körülményekre nézve, név szerint meg nem nevezett személyek kihallgatását indítványozná, az eljárást nem vinné előbbre, leginkább az eljárás elhúzására irányul. Ezért az ítélet tábla a védő nyilvános ülés elhalasztására, majd bizonyítás felvételére irányuló kérelmének nem adott helyt. A megyei bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá. Részletes indokát adta annak is, hogy a bizonyítékok értékelése, mérlegelése során miért és mely bizonyítékot fogadott el a tényállás alapjául. Értékelő, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikus, így a másodfokú eljárásban alappal nem támadható. Ekként a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

A megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése és indokolása is.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekményt korábbi felfüggesztett büntetésének próbaideje alatt követte el. Ebből következően a Btk. 90.§ a/ pontja értelmében újabb, felfüggesztett büntetés jelen eljárásban nem alkalmazható, s nem is lenne indokolt. Ennél enyhébb joghátrány pedig a vádlott előéletét tekintve szóba sem jöhet. Így a vádlott esetében csak végrehajtható szabadságvesztés szabadható ki. Az első fokon alkalmazott büntetés mértéke alig haladja meg a büntetési tételkeret alsó határát. A fiatal-felnőtt kora ellenére bűnismétlő, az erőszakos cselekmények tekintetében kriminológiai visszaesőnek minősülő vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetés ekként

eltúlzottnak egyáltalán nem mondható, annak enyhítése már sértené a büntetési célokat, így az ítélet tábla a másodlagos védői fellebbezést sem látta teljesíthetőnek. Az első fokon kiszabott fő- és mellékbüntetés arányos az elkövetett cselekménnyel, összességében indokolt és szükséges ahhoz, hogy a vádlottat és mást is visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az ítélet első oldalán a büntügyi költségre vonatkozó rendelkezésből nyilvánvalóan leírási hiba folytán elmaradt annak meghatározása, hogy a felmerült büntügyi költséget ki köteles viselni. Erre nézve a megyei bíróság ítéletének indoklása a Be. 338.§ (1) bekezdésére utalással helyes döntést tartalmaz, ezért az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét ennek megfelelően akként egészítette ki, hogy a 397.050 Ft büntügyi költség megfizetésére a vádlott köteles. Az első fokú ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért a fenti pontosítással az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapszik.

G y ő r , 2009. május 14. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez a végzés és ezáltal a Zala Megyei Bíróság 2007. október 24. napján kelt B.13/2006/28. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. május 14. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
Kiadó: